

नमोऽम्बु

नमस्तर्ल, पुं क्ली, (नमस्तर्लम् ।) गगनमखलम् । यथा, नैषधे । २ । ६६ ।

“तद्दृष्टीधितिधारया रयाद्-
गतया लोकविलोकनामसौ ।

कृदहेमकयन्निवालयत्
कथपाषाणनिभे नमस्तले ॥”

नमस्तः, पुं, (नमस्ते मेघाय चाधुः । नमस् + “तत्र चाधुः” ४ । ४ । ६८ । इति यत् ।) भाद्र-
मासः । इत्यमरः । १ । ४ । १७ । (यथा,
हरिवंशे । १५२ । १ ।

“नमो नमस्तोऽथ निरीक्ष्य मासि
कामस्तदा तोयदृष्टकौशम् ॥”)

नमस्वान्, [त्] पुं, (आकाशाद्वायुरिति श्रुतेः
नमः उत्पत्तिकारणत्वेनास्थस्येति । नमस् +
मत्तुप् मस्य वः ।) वायुः । इत्यमरः । १ ।
१ । ६६ ॥ (यथा, रघुः । ४ । ८ ।

“स हि सर्वस्य लोकस्य युक्तदृष्टतया मनः ।
आददे नातिश्रीतोऽपि नमस्वानिव दक्षिणः ॥”)

नमाः, [च्] पुं, (नमति हिनस्ति कौटारि-
निति । नम + “सर्वधातुभ्योऽसुन्”) उर्वा ४ ।
१८८ । इति असुन् ।) आवणमासः । (यथा,
रघुः । १२ । २६ ।

“स लहार तयोर्नैथी मेघिनी लोकाश्रयणः ।
नमोनमस्तयोर्वृष्टिसवयह इवान्तरे ॥”)

मेघः । ब्राह्मम् । वर्षाः । विषतन्तुः । पतद्ग्रहः ।
इति मेदिनी । से. २६ ॥ पलितश्रीर्वम् । इति धरणी ॥

नमार्कं, क्ली, (नमार्त आप्रोतीति । नम +
“पिनाकाद्यञ्च”) उर्वा । ४ । १५ । इति
आकः ।) तमः । इत्युणादिकोषः ।

नमोगजः, पुं, (नमसि आकाशे गज इव ।)
मेघः । इति त्रिकाण्डशेषः ।

नमोगतिः, क्ली, (नमसि गतिर्गमनम् ।) आकाश-
गमनम् । यथा,—

“प्रद्वीनोडुनचखीनडयनानि नमोगतौ ॥”
इति हेमचन्द्रः । ४ । ३८ ॥

नमोडुहः, पुं, (नमसः होषिष प्रपूरयति नद्या-
दिकमिति । डुह प्रपूरणे + कः ।) मेघः । इति
शब्दमाला ॥

नमोद्वीपः, पुं, (नमसि द्वीप इव ।) मेघः । इति
शब्दमाला ॥

नमोधूमः, पुं, (नमसि धूम इव ।) मेघः । इति
शब्दमाला ॥

नमोनदी, क्ली, (नमसो नदी ।) सर्गङ्गा । इति
भूरिप्रयोगः ॥

नमोमणिः, पुं, (नमसो मणिरिव ।) सूर्यः । इति
हेमचन्द्रः । २ । ८ ॥

नमोमखलदीपः, पुं, (नमोमखले दीप इव ।)
चन्द्रः । यथा, तिष्ठादित्तत्त्वे ।

“नमोमखलदीपाय शिरोरत्नाय धूर्जटे ।
कलाभिर्वह्ममागाय नमस्त्रयाय चारवे ॥”

नमोऽम्बुपः, पुं, (नमसः अम्बु जलं पिबतीति । पा +
कः ।) चातकपत्री । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३६ ॥

नमस्का

नमोरजः, [च्] क्ली, (नमसो रज इव ।)
अन्वकारः । इति शब्दमाला ॥

नमोरेखः, क्ली, (नमसि रेखरिव ।) कुन्-
भटिका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

नमोजयः, पुं, (नमसि जयो यस्य ।) धूमः । इति
शब्दरत्नावली ॥

नभ्यं, त्रि, नमस्येदमित्यर्थे व्यञ्जप्रत्ययः । नमस्यन्त्वि ।
(नभये हितम् । नाभि + “उगवादिभ्यो यत् । ”
५ । १ । २ । इति यत् । “नाभि नमच्चा” इति
नभादेशः । रथाङ्गम् । “नभ्योऽथः । नभ्य-
मञ्जनम् । रथनाभावेवेदम् ॥” इति सिद्धान्त-
कौमुदी ॥)

नभट्ट, [ज्] पुं, (न भ्राजते इति । भ्राज दीप्तौ
+ क्तिप् ।) मेघः । इति हेमचन्द्रः । २ । ७८ ॥

नमः, [च्] अ, (नम शब्दनयोः + भावे
असुन् ।) नतिः । इत्यमरः । ३ । ४ । १८ ॥
(यथा, मार्कण्डेये ।

“नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥”
कौवलिकेभ्योपि दृश्यते । यथा, भागवते । ३ ।
१३ । ४२ ।

“विधेम चास्यै नमसा सह त्वया
यस्यां खतेजोऽस्मिन्निवारणावधः ॥”)

द्वाराः । इत्युणादिकोषः ॥ (क्ली,
अञ्जम् । इति निघण्टुः । २ । ७ ॥ वञ्जम् । इति
निघण्टुः । २ । २० ॥ स्तोत्रम् । यथा, ऋग्वेदे ।
७ । १६ । १ ।

“एना वो अर्थं नमसोर्जां नपातमा हुवे ॥”)
नमतः, पुं, (नम्यते इति । नम + “ऋष्टदृष्टि-
यजोति । ” उर्वा । ३ । ११० । इति अतच् ।)

प्रभुः । धूमः । नटः । इत्युणादिकोषः ॥

नमसः, पुं, (नमतीति । नम + “अन्वविचमि-
तमोति । ” उर्वा । ३ । ११७ । इति असच् ।)
अयुक्जलः । इत्युणादिकोषः ॥

नमसितः, त्रि, (नमः कृतमिति । नमस् + “नमो-
वरिवः । ” ३ । १ । १६ । इति क्वच् । क्तः ।

“अस्य विभाषा । ” ६ । ४ । ५० । इति वा
यजोपः ।) कृतनमस्कारः । पूजितः । तत्-
प्रयोगः । नमसितः २ अर्चितः ३ अप-
चायितः ४ अर्चितः ५ अपचितः ६ । इत्यमरः ।
३ । १ । १०१ ॥

नमस्कारः, पुं, (नमः शब्दस्य कारः करणं यत्र ।)
विषभेदः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (नमः कर-
णम् । नमस् + क्त + षच् ।) नतिः । स च
त्रिविधः । कायिकः वाचिकः मानसिकश्च ।
यथा,—

“कायिको वाग्भवश्चैव मानसस्त्रिविधः स्मृतः ।
नमस्कारस्तु तत्त्वत्रैरुत्तमाधममध्यमः ॥”

कायिकादिरपि त्रिविधो यथा,—
“प्रथमं पादौ हस्तौ च पतित्वा दक्षवत् क्षितौ ।
जान्भ्यां घर्षणौ गत्वा शिरसा स्पृश्य मेदिनीम् ॥
क्रियते यो नमस्कार उत्तमः कायिकस्तु कः ॥
जाडुभ्याश्च क्षितिं स्पृष्ट्वा शिरसा स्पृश्य मेदिनीम् ॥

नमस्का

क्रियते यो नमस्कारो मध्यमः कायिकस्तु सः ॥
पुटीकृत्य करौ शीर्षे दीयते यद्दयथा तथा ।
अस्पृष्टा जाडुश्रीर्षाभ्यां क्षितिं सोऽधम उच्यते ॥
या ख्यं गदपद्याभ्यां घटिताभ्यां नमस्कृतिः ।
क्रियते भक्तियुक्तैर्वा वाचिकस्तु सः स्मृतः ॥
पौराणिकैर्वादिक्त्वैर्वा मन्त्रैर्वा क्रियते नतिः ।
मध्यमोऽथ नमस्कारो भवेदाचनिकः सदा ॥
यत्तु मातृघवाङ्मयेन नमनं क्रियते सदा ।
स वाचिकोऽधमो ज्ञेयो नमस्कारेण युक्तकौ ॥
इष्टमथानिष्टगतैर्भनोभिस्त्रिविधं पुनः ।
नमनं मानसं प्रोक्तस्तुत्तमाधममध्यमम् ॥
त्रिविधे च नमस्कारे कायिकश्चोत्तमः स्मृतः ।
कायिकेस्तु नमस्कारेर्देवास्तु स्यन्ति निवृत्तः ॥
अयमेव नमस्कारो दक्षादिप्रतिपत्तिभिः ।
प्रणाम इति विज्ञेयः स पूर्वप्रतिपादितः ॥”

इति कालिकापुराणे ७० अध्यायः ॥ * ॥
रात्रौ तन्निधयो यथा,—

“रात्रौ नैव नमस्कुत्वांतेनाश्रीरभिचारिका ।
अतः प्रातःपदं दत्त्वा प्रयोक्तव्ये च ते उभे ॥”

इति महाभारतमिति केचित् ॥
नतिकरञ्जम् । तत्तु कारशिरःसंयोगादि । स्वाप-
कर्षबोधकत्वापारविशेषः । इति मुग्धबोध-
टीकायां दुर्गादासः ॥

“सर्वे चापि नमस्कुर्वन्तः सर्वेष्वस्मात् सर्वदा ॥”
अभिवादेवेदित्यनुवृत्तौ शब्दः । नाप्रयताया-
प्रयतश्च । इति सुहितस्तम् ॥

“स्त्रियो नमस्या दृष्ट्वा च यथा पशुरेव ताः ।”
इति स्मृत्यर्थवारः ॥ * ॥

“देवं विप्रं गुरुं दृष्ट्वा न नमोदयस्तु सम्भ्रमात् ।
स कालसूत्रं व्रजति यावच्छक्रदिवाकरौ ॥
ब्राह्मणश्च गुरुं दृष्ट्वा न नमोदयो नराधमः ।
यावज्जीवनपर्यन्तमनुचिन्थयन्नो भवेत् ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डम् ॥
“देवतायतनं दृष्ट्वा दृष्ट्वा तु दक्षिणन्तथा ।
नमस्कारं न कुर्यादयः प्रायश्चित्तो भवेन्नरः ॥
समादां यज्ञशाखायां देवतायतनेषु च ।
प्रत्येकेषु नमस्कारो हन्ति पुण्यं पुराकृतम् ॥
उपविश्य नमेत् शूद्रो दीर्घाङ्गुर्जाङ्गवो वदेत् ।
स शूद्रो नरकं याति ब्राह्मणो यावधोगतिम् ॥
दूरस्थं जलमध्यस्थं धावन्तं मदगन्धितम् ।
स्रोधवन्तं विजानीयात् नमस्कारश्च वर्जयेत् ॥
पुण्यहृत्तो वारिहृत्तज्जोनाभ्यङ्गो जलक्षितः ।
आश्रीःकर्ता नमस्कर्ता उभयोर्नरकं भवेत् ॥”

इति कर्मलोचनम् ॥ * ॥
“मातुः पितुः कनोर्षां न नमोदयसाधिकः ।
नमस्कुर्व्याद्गुरोः पत्नीं भ्रातृणां विमातरम् ॥”
यमः ।

“अभिवादयतः पूर्वमाश्रिषं न प्रयच्छति ।
यदुच्छ्रुतं भवेत्तस्य तस्माद्भागं प्रपद्यते ॥
खस्तीति ब्राह्मणे ब्रूयात् चायुष्मानिति राजनि ।
वर्हतामिति वैश्वेण शूद्रे त्वारोग्यमेव च ॥”

इति सप्तमासतत्त्वम् ॥ * ॥